

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

AYLIK BÜLTEN

2. Yıl - Mayıs 1978
Genel 57 - Türkçe 19
Sayısı: 10 FB
Yıllık Abone
Belçika: 100 FB
Belçika dışı: 200 FB

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

ECEVİT, NATO ÇERÇEVESİNDE BİR "AVRUPA TÜRKİYESİ" YARATMA GİRİŞİMİNİ BELÇİKA'DA AÇIKLIĞA KAVUŞTURDU

BRÜKSEL (İTA) - ABD'de ve daha sonra SSCB'de yapacağı temaslara getireceği sonuçlar ne olursa olsun, Başbakan Bülent Ecevit'in uzun vadeli dış siyasetinin ana çizgisi, Brüksel'de NATO ve Ortak Pazar yöneticileriyle yaptığı temaslarda kesinlikle açıklığa kavuşmuştur: NATO çerçevesinde bir "Avrupa Türkiye" yaratmak...

ABD'nin Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosu, Ortak Pazar'ın Türk ihraç mallarına karşı koyduğu engeller ve Türk işçilerinin serbest dolaşım hakkının uygulanması konusunda çıkarttığı güçlükler, CHP liderinin bu ana tercihinin NATO ve Ortak Pazar'ın merkezinde rezervsiz ortaya koymasına engel olmamıştır.

Ecevit, Brüksel'de NATO Genel Sekreteri Luns ve NATO Kuvvetleri Başkomutanı General Haig ile yaptığı görüşmelerde, üç yıldır uygulanan ABD silah ambargosunun NATO İttifakı açısından getirdiği ve getirebileceği olumsuz gelişimleri ortaya koymuş; bununla beraber ne bahasına olursa olsun Türkiye'nin NATO üyeliğinde kalmakta kararlı olduğunu belirterek, silah ambargosunun kaldırılmaması halinde, bu üyeliğin gerek NATO ve gerekse Türkiye açısından en müsait biçimde sürdürülmesinin koşullarını ve olanaklarını araştırmıştır.

Ecevit'e göre, ABD silah ambargosu kaldırılrsa da, kaldırılmasa da, Türkiye'nin bundan böyle ulusal savunma kavramını ve stratejisini, kendi ekonomik olanaklarına ve gereklerine göre belirlemesi gerekecektir. Esasen bu konuda Türkiye'de ulusal savunma kavramının yeniden saptanması yolunda çalışmalar sürdürülmektedir. NATO üyeliğinden ayrılmayı asla düşünmemekle birlikte, Ecevit Hükümeti, Türkiye'nin NATO ile ilişkilerini, daha doğrusu NATO'ya olan katkısını, "verdiğiniz kadarını alabilirsiniz," şeklinde formüle etmiştir. ./.

Ecevit'in Brüksel'deki NATO çevreleriyle temasları sırasında, daha önce Sovyetler Birliği Genel Kurmay Başkanı Ogarkov'un Türkiye'ye yapmış olduğu ziyaret üzerine de geniş spekülasyonlar olmuştur. Bununla beraber, Türk delegasyonu, NATO'dan ayrılması asla düşünmeyen bir Türkiye'nin, askeri silah, araç ve gereçlerin standartlarının tamamen değiştirilmesini gerektirecek şekilde SSCB'çen silah alımına gitmeyi Ecevit Hükümeti'nin düşünmediğini, ancak ulusal ekonomiyi de geliştirecek şekilde belirli silah sanayilerinin kurulmasını, ve böylece bu alanda dışa bağımlılığın nisbeten azaltılmasını öngördüğünü açıklamıştır.

Ecevit'in Hedefi: Ortak Pazar'a tam üye bir Türkiye

Gerek Ortak Pazar yetkilileriyle, gerekse Belçika Başbakanı Tindemans ile yaptığı görüşmelerde ise, Başbakan Ecevit, Türkiye'nin en kısa zamanda Ortak Pazar'a tam üye olma hedefini açıkseçik ortaya koymuştur.

Bilindiği gibi, bugüne değin, Ortak Pazar ile Türkiye arasında 15 yıldır süregelen geçiş dönemi ilişkileri birçok bakımlardan Türkiye'yi tatmin etmekten çok uzak gelişmiştir. Örneğin:

1. Türkiye Ortak Pazar ile "ortak üyelik" statüsüne sahip olduğu halde, önceleri altı, daha sonra ortaklığın genişletilmesiyle dokuz AET ortağı ülke, "ortak üyelik" statüsüne sahip bulunmayan başka ülkelere de aynı ayrıcalıkları, hattâ belli konularda Türkiye'ninkinden daha fazla ayrıcalıklar tanımış, Ecevit'in Brüksel'de dediği gibi, "Türkiye, âdeta, ortak üye olduğu için cezalandırılır duruma düşürülmüştür".

2. Türkiye'nin Ortak Pazar'a tam üye olarak hazırlanabilmesi, sanayileşmesini hızlandırabilmesi için Ortak Pazar üyelerinin Türkiye'ye yeterli mali ve ekonomik yardımları yapmaları gerekirken, bu vaatler hiçbir şekilde yerine getirilmemiştir.

3. İssizliğin pençesindeki Türkiye için hem işsiz vatandaşlara iş sağlanması, hem de ülkeye döviz getirtilmesi bakımından Avrupa'da Türkiyeli işçilerin serbest çalışabilmeleri büyük bir olanak sağlamaktadır. Bu olanağın geçici olmaktan çıkartılıp sürekli bir güvence haline dönüştürülmesi için, protokole göre, Ortak Pazar ülkelerinin, 1976 yılından itibaren Türkiyeli işçilere Avrupa'da serbest dolaşım hakkını sağlamaları gerekiyordu. Ne var ki, kapitalist Avrupa ülkelerinin kendilerinin de sürüklendiği ekonomik bunalım nedeniyle Ortak Pazar ülkeleri bu vaadi yerine getirmek şöyle dursun, üstelik daha önce Avrupa'ya gelmiş Türkiyeli işçileri geri gönderme uygulamasına girişmişlerdir.

Bu gerçeklerden hareket ederek Ecevit'in Brüksel ziyaretinde Ortak Pazar yetkilileriyle çatışması, hattâ Türkiye - Ortak Pazar ilişkilerini bozma tehdidinde bulunması beklenirken, Türkiye Başbakanı, aksine, çok ılımlı bir tavır takınmış, söz konusu sorunların çözümlenememesinden Ortak Pazar ülkeleri kadar, daha önceki MC hükümetlerinin tutarsız siyasetlerinin de sorumlu olduğunu vurgulamış, Türkiye'nin Ortak Pazar'a tam üyeliği yolunda bundan böyle "gerçekçi" bir tutumla yeni girişimler önermiştir.

Ortak Pazar, Ecevit siyasetini "anlayış"la karşılıyor

Büyük çoğunluğunda sosyal-demokrat hükümetlerin işbaşında bulunduğu Ortak Pazar ülkeleri, Ortak Pazar'a tam üyeliği hedef alan bir Ecevit Hükümeti'ni destekleme yolunda ellerinden gelen herşeyi yapmaya esasen hazır durumdadırlar. (Bak: BÜLTEN, Nisan 1978).

Ecevit'in bu ılımlı ve uzlaşıcı tavrı, derhal semeresini vermiş, ilk ağızda Ortak Pazar'dan 500 milyon dolar'lık bir kredi vaadi alınmıştır. Bunun dışında Türkiye'nin belli sanayi yatırımları için getireceği somut projelere de finansman sağlanacaktır.

Türkiye'ye özellikle tekstil mamulleri gibi ihraç mallarının Avrupa ülkelerine sürülmesinde kolaylıklar tanınması konusu ise, Ecevit'in Brüksel'den ayrılmasından hemen sonra uzmanlar seviyesinde başlayacak görüşmelerde derhal ele alınacak, yine Ecevit'in tahminine göre, en geç güz başında Türkiye-Ortak Pazar ilişkileri yeniden netliğe kavuşacaktır.

Türkiyeli işçilerin Avrupa'da serbest dolaşımı konusunda ise Ecevit'in de bir "anlayış" gösterdiği, bu konuda ısrardan vazgeçtiği anlaşılmaktadır. Nitekim, basın toplantısında açıkladığına göre, Ecevit, Türkiyeli işçilerin ./.

Avrupa'da serbest dolaşımı mümkün olamadığı takdirde, bu işçilerin Türkiye'de çalışabilmelerini sağlayacak yeni iş alanları açılması için Avrupa ülkelerinin yatırımlarda bulunmalarını ilke olarak kabul etmiştir. Ecevit'in bu tutumu, Avrupa kapitalistlerinin son altı yıldır geliştirmeye çalıştıkları yeni yatırım stratejisine uygun düşmektedir. Zira, Avrupa kapitalistleri, Türkiyeli işçileri Avrupa'ya getirip, Avrupalı işçilerin ücretlerine yakın ücretler ve sosyal haklar ödemek yerine, Türkiye'de montaj fabrikaları kurup Türkiye standartlarına göre daha düşük ücretler ödemek suretiyle maliyeti düşürmeği yeğlemektedirler. Üstelik, Türkiye'deki montaj fabrikalarında imal edilecek malların Orta Doğu pazarına ihracında da ulaşım giderlerinden büyük tasarruf sağlanmış olacaktır.

Brüksel temalarında Ecevit, Avrupa kapitalistlerinin kâr hırslarını oksayacak vaadlerde de bulunmuştur. Ecevit'e göre, Orta Doğu ülkelerinin petrol gelirlerinden biriken yoğun sermaye ile Avrupa kapitalizminin ileri teknolojisi arasında Türkiye'nin aracı bir rol oynaması mümkündür. Böylelikle zengin kuzey ülkeleriyle yoksul güney ülkeleri arasında ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi konusunda da Türkiye büyük katkıda bulunabilecektir. Bunun açık ifadesi, Orta Doğu ülkelerinin sermayeleriyle Avrupa kapitalizminin teknolojisinin işbirliği yaparak Türkiye toprakları üzerinde ve Türkiyeli işçinin emeğini kullanarak ortak yatırımlar yapmaları, bu yatırımların ürünlerini, bir tramplen olarak kullanılan Türkiye'den kolayca yoksul güney pazarlarına ihraç edilebilmeleridir.

Ecevit'in bu önerisinin ne kadar benimseneceği, güz başına kadar yapılacak olan görüşmelerde belli olacaktır. Bu "çıkarcı birliği" projesi tüm taraflarca benimsendiği takdirde, yani Türkiye'nin emek gücü ve hammadde kaynaklarının Ortadoğu sermayesiyle Avrupa teknolojisi tarafından ortaklaşa sömürülmesi sağlanabildiği takdirde, Türkiye'nin Ortak Pazar'a tam üyeliği yolunda da ileri bir adım atılmış olacaktır.

Bu arada geriye teknik bir sorun kalmaktadır. O da, İspanya ve Portekiz ile birlikte Yunanistan'ın da, en kısa zamanda Ortak Pazar'a tam üye olarak kabul edilmek için başvurmuş olmasıdır. Yunanistan'ın Türkiye'den önce Ortak Pazar'a üyeliği kesinleşirse, ileride Türkiye'nin Ortak Pazar'a üyeliği konusunda Yunanistan'ın veto kullanması, en azından iki ülke arasındaki sorunların Yunanistan lehine çözümünde bu veto hakkını bir şantaj konusu yapması olasıdır. Ortak Pazar çevreleri, bu endişeyi ortadan kaldırmak için, Yunanistan'ı, ileride Türkiye'nin üyeliği konusunda "veto" kullanmama şartına bağlı olarak tam üyeliğe kabul etme formülü üzerinde durmaktadırlar.

Ecevit'in en geç Haziran sonunda tamamlanacak olan ABD ve SSCB gezilerinden sonra, NATO çerçevesinde bir "Avrupa Türkiyesi" yaratma girişiminin seyri daha net olarak ortaya çıkacaktır. (M-H-C-DG-28/5)

ECEVİT, BRÜKSEL'DE TÜRKİYELİ İŞÇİLERDEN "YARDIM" İSTEDİ

BRÜKSEL (İTA) - Bir yandan NATO ve Ortak Pazar yetkilileriyle yeni perspektiflerin görüşmelerini yaparken, Başbakan Ecevit, öte yandan da, 27 Mayıs günü Brüksel'de Türkiyeli işçilerle bir toplantı yaparak, Türkiye ekonomisini dar boğazdan çıkartabilmek için kendilerinden "maddi yardım" istemiştir.

Bolçika dışında Hollanda, Almanya ve Fransa'dan da bazı kafilelerin gelmiş olmasına rağmen, Ecevit'in toplantı yaptığı salonun ancak yarısı doldurulabilmiştir. Türk gazetelerinin Avrupa baskılarında haftalarca önceden başlayan duyurulara rağmen Ecevit'in toplantısının bu başarısızlığı, CHP'nin örgütsel çalışma yetersizliğinden ileri gelmiştir.

Herşeyden önce, bu toplantının hazırlıkları sırasında, Ecevit'in bir başbakan olarak mı, yoksa CHP Genel Başkanı olarak mı Türkiyeli işçilerle görüşeceği konusu açıklığa kavuşmamıştır. Önce, CHP milletvekillerinden Kemal Sarıbrahinoglu'nun Brüksel'de staj gören oğlu kendiliğinden CHP adına tam yetkili organizatör olarak ortaya çıkmış, söz konusu toplantıyı organize etme çalışmalarında bulunmuştur. Ancak bu temasları sırasında kendisine yardımcı olarak seçtiği kişiler, Brüksel'deki fraksiyonel bir gruba yakın kişiler olduğu

için, bu girişim Türkiyeli işçilerden destek görmemiştir. Belçika'daki Türkiyeli işçilerinin büyük çoğunluğunun üye buldukları iki sendikanın, FGTB ve CSC'nin Türk temsilcilikleri, böyle bir toplantıya ilgi duyulabilmesi için, toplantının niteliğinin açıkça ortaya konulmasını istemişler; ancak Ecevit'in Türkiye Başbakanı olarak yurt dışındaki işçilerin somut sorunlarını görüşmek için gelmesi, bu toplantının herhangi bir partinin veya fraksiyonel grubun çıkarlarına alet edilmemesi halinde büyük işçi topluluklarının toplantıya katılabileceğini hatırlamışlardır.

Ancak toplantı gününe kadar bu konuya açıklık kazandırılmadığı için, sonuç "Ecevit imajı"nın sarsacak kadar zayıf olmuştur.

Bu gerçeği gördükten sonradır ki, toplantıdan hemen sonra, Türk Hükümeti adına Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün, sadece sendika temsilcilerinden ve bazı Türk öğretmenlerden oluşan bir heyeti kabul ederek, Belçika'daki Türkiyeli işçilerin sorunları üzerine ayrıntılı bir görüşme yapmıştır.

Bu görüşmede Türkiyeli sendikacıların Ecevit'e ilettikleri raporda (Bak: BÜLTEN, Nisan 1978) yer alan sorunların çözümleri de tartışılmış, sonuçta, Dışişleri Bakanı, bu amaçla Belçika'daki devlet temsilcileriyle sendikacılar arasında oluşacak daimi bir komisyon kurulması önerisini ilke olarak olumlu karşılamıştır.

Ecevit'in işçilere vadeleri ve işçilerden istekleri

Ecevit, Brüksel'de işçilerle yaptığı toplantıda, Türkiyeli işçilerden açıkça "yardım" isteyerek, "bu yılı atlatabilirsek, Türkiye'nin geleceğini de kurtarmış olacağız. Kapı kapı dolaşıp kredi ararken gıcınmıyorum. Sizlerden de fedakârlık istemiyorum. Sizden paranızı Türkiye'ye yatırmanızı istiyorum," demiştir.

Bu "yardım"ı alabilmek için, Ecevit, emeklilik, oy hakkı, çocukların eğitimi konusunda işçilere ayrıntılı vadelerde bulunmuştur.

Ağırılığı, Türkiyeli çocukların eğitimi konusuna vererek, "ilk olarak bu soruna el attık. Avrupa ülkelerindeki çocuklarımız için özel bir program uygulanmasını kararlaştırdık. Buna göre çocuklar için özel eğitim, mahallenize dek indirilecektir," demiş, bu konuda televizyon yoluyla eğitim olanaklarından yararlanılacağını belirtmiştir.

İşçi dövizlerinin değerlendirilmesi konusunda, "oy hakkı"nın önemli bir teşvik unsuru olarak gören Başbakan, "Türkiye'ye döviz göndererek büyük katkılarda buldunuz. Fakat oy hakkınız olmadığı için bu dövizlerinizin ne şekilde değerlendirildiğini denetleyemediniz. Fakat artık bu hakka kavuşmanız için çalışmalarımızı yoğunlaştırdık," demiştir.

Dışişleri Bakanı ile yaptıkları görüşmede Belçika sendikalarının Türk temsilcileri ise, bu genel denetim olanağının dışında, işçi sorunlarının çözümü için, yukarıda da değinildiği gibi, devlet temsilcileriyle sendika temsilcilerinin katıldığı ortak komisyonlar aracılığıyla yerel denetim mekanizmalarının harekete geçirilmesi konusunda ısrar etmişlerdir. (M-G-H-DG-28/5)

DIŞ ÜLKELERDE TEMSİL ÜZERİNE DİSK'İN YENİ AÇIKLAMASI

BRÜKSEL (İTA) - DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, Brüksel'de CSC/ACV Sendikası'nın yayınladığı Emek Gazetesi'ne gönderdiği bir açıklamada, yurt dışında DİSK'in herhangi bir temsilciliği olmadığını ve kimsenin DİSK adına para toplamaya yetkili bulunmadığını bir kez daha belirtmiştir.

Işıklar, bu açıklamayı, CSC/ACV Sendikası Türk Seksiyonu'nun isteği üzerine yapmıştır. Açıklamanın yayımlandığı Emek Gazetesi'nin Mayıs 1978 tarihli sayısında şöyle denilmektedir:

"Bir fraksiyonel grup, bir yıllı aşkın süredir Belçika'da DİSK'in temsilcisi gibi davranmaktadır. Nitekim, DİSK hakkında Ekim 1977 tarihli sayı- ./.

mızda verdiğimiz tamamen objektif bir haber üzerine bu grup, sanki DİSK temsilcisiymiş gibi, sendikamızın Türk Seksiyonu ve Emek Gazetesi hakkında bir iftira dosyası düzenleyip sendikamızın bir başka seksiyonuna başvurmuştur." Emek Gazetesi, ayrıca, söz konusu grubun, hâlâ rozetler, kalemler satarak DİSK adına para toplamakta olduğunu da bildirmektedir.

Işıklar'ın açıklamasında ise şöyle denilmektedir:

"DİSK'in Avrupa'da herhangi ülke ya da şehirde temsilciliği yoktur. Yurt dışında hiçbir kuruluş ya da kişi DİSK'i temsil edemez. DİSK adına para toplayamaz. DİSK Genel Yönetim Kurulu, 12-15 Aralık 1977 tarihli toplantısında DİSK'in banka hesabı ve Genel Merkezi dışında makbuz karşılığında DİSK adına bağış toplanması yolunda hiç kimseye yetki ve görev verilmediğine ilişkin duyuru yayınlanmasını kararlaştırmış ve bu duyuru Türk gazetelerinin Avrupa baskılarında yayınlanmıştır."

Öte yandan, söz konusu grubun Belçika'daki Türkiyeli sendikacılar hakkında yaptığı yayınlarda kişisel suçlamalarda bulunması üzerine, söz konusu gazetenin bizzat belçikalı sorumlu müdürü Jacques Bourgaux, Emek Gazetesi'ne yazılı bir açıklama göndererek, bu yayınların kendisinin haberi olmadan yapıldığını bildirmiş ve "bu makalelerde yeralan kişisel suçlamaları hiçbir şekilde paylaşmıyorum," demiştir. Söz konusu açıklama, kışesi ve türkçe çevirisiyle birlikte yine Emek'in Mayıs 1978 sayısında yayınlanmıştır.

Fehmi Işıklar'ın Emek'e gönderdiği açıklamada, ayrıca, DİSK Erken Genel Kurulu'nda "UDC'nin kabul edildiği yolundaki iddialara da cevap verilerek, "DİSK'in 6. Genel Kurulu'nda 'Cephe' sorununa ilişkin olarak kabul edilmiş kararın dışında bu konuda yapılacak herhangi bir açıklamanın DİSK ile ilişkisi yoktur," denilmektedir. Bilindiği gibi, DİSK'in "Cephe" kararında "UDC"den tek kelimeyle dahi bahsedilmemektedir. (E-D-DG-20/5)

CGT BÜLTENİ'NDE YAYINLANAN DİSK İLE İLGİLİ INFO-TÜRK HABERİ ÜZERİNE...

BRÜKSEL (ITA) - Info-Türk Ajansı'nın Fransızca ve İngilizce baskılarının Ocak 1978 tarihli sayılarında yayınlanan DİSK Erken Genel Kurulu ile ilgili değerlendirmenin Fransa'da CGT Sendikası'nın 20 Ocak-27 Şubat 1978 tarihli basın bültenine aynen iktibas edilmesi, gerek Türkiye'de, gerekse Türkiye dışında çeşitli yorum ve değerlendirmelere yolaçmıştır.

Bilindiği gibi, söz konusu değerlendirmemizde, DİSK'te yönetim değişikliğine yolaçan nedenler, somut olaylar vurgulanmak suretiyle ortaya konulmuş, "bazı yorumcular bu değişikliği soldan merkeze doğru bir kayma olarak yorumlarken, başkaları da bunu Türkiye'de sendikal hareketin birliği yolunda yeni bir adım olarak görmektedirler. Gerçekten de, 'DİSK'in Temel İlkeler Bildirgesi' olağanüstü kongrenin on yıldan beri izlenen sınıf mücadelesi çizgisini sürdürmekte kararlı olduğunu göstermektedir. (...) Üstelik, DİSK'in tabanı militan ve savaşkan bir geleneğe sahiptir. Bundan ötürü, yeni ekibi, 'DİSK'i sınıfsal uzlaşma pozisyonuna itmek'le suçlamak için vakit çok erkendir," denilmişti.

CGT Bülteni'nde böyle bir değerlendirme yayınlandığının Türkiye'de Türk Haberler Ajansı ve Yürüyüş Dergisi tarafından yansıtılması üzerine, CGT Dış İlişkiler Sorumlusu Gilbert Julis bir açıklama yaparak, söz konusu değerlendirmenin CGT'nin kendi değerlendirmesi olmadığını, sendika üyelerini Türkiye sendikal hareketindeki gelişmelerden haberdar etmek üzere Info-Türk Ajansı Bülteni'nden alınarak kullanıldığını söylemiştir.

Gilbert Julis, ayrıca, Yürüyüş Dergisi'ne aynı yolda bir açıklama göndermiştir. Yürüyüş Dergisi de, bu açıklamayı, sorumlu müdürünün cevabıyla birlikte yayınlamıştır.

Tüm bu gelişmeler, Info-Türk Ajansı'nın DİSK Kongresi konusundaki değerlendirmesinin çeşitli basın organlarında yansıtılma biçimine ilişkindir. Bu organların sorumluları gerekli açıklamaları yaparak kendi açılarından konuyu açıklığa kavuşturmuşlardır.

"Atılım" Gazetesi'ndeki "Bir Provokasyon" Yazısı

Ancak, "Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı" olarak yayınlanan "Atılım" Gazetesi'nin 1 Mayıs 1978 tarihli sayısının 4. sayfasında "Fransa'dan bir okuyucumuz" inzasıyla "Bir Provokasyon" başlığı altında bir yazı yayınlanmıştır.

Yazıda özetle şöyle denilmektedir:

"Fransız Genel-İş Konfederasyonu (CGT)'nin bir yayınında Türkiye sendikal hareketiyle ilgili bir yazı yayınlandı. (...) Dünya Sendikalar Federasyonu'na üye iki kardeş sendikal örgütün ilişkilerine ters düşen bu yazı en başta CGT yöneticilerinin tepkisiyle karşılandı. CGT dış ilişkiler seksiyonu başkanı yaptığı bir açıklamada söz konusu yazının CGT'yi bağlamadığını belirtti. Böylece bu yazının karanlık bir manevrayla CGT yayın organına sızdırıldığı açığa çıktı. Anlaşıldığına göre, yazı, D. Özgüden'in Brüksel'de yayınladığı bir bültenden CGT yayın organına sızdırılmıştır."

Seviyesi itibariyle cevap vermeğe değer olmamakla beraber, bu yazının yayınlandığı gazetenin niteliğini göz önünde tutarak şu noktaları vurgulamayı zorunlu görüyoruz:

1. Dünyanın çeşitli ülkelerindeki ilerici örgütler ve sendikalarla olduğu gibi CGT ile de Info-Türk Ajansı arasında iki yıla yakın süredir devam edegelen bir yayın alışverişi ilişkisi vardır. Bu ilişkiyi 25 Kasım 1976 ve 29 Aralık 1977 tarihli mektuplarıyla bizzat kuran ve sürdüren, CGT Dış İlişkiler Sorumlusu Gilbert Julis'tir.

2. Kendi talep ettiği Info-Türk Bülteni'nden CGT Dış İlişkiler Sorumlusu bizzat kendi iradesiyle haber seçerek CGT Basın Bülteni'nde yayınladığına göre, bir "sızdırma" söz konusu değil, objektif olarak yapılmış bir haber seçimi söz konusudur.

3. Bülteni talep eden bizzat Gilbert Julis olduğuna ve "Atılım" Gazetesi bu arkadaşı "sızdırmacı" olarak suçlayamayacağına göre, bir siyasal merkezin resmi organı olmak sorumluluğunu taşıyanlar, bu "sızdırma"nın nasıl yapıldığını somut olarak açıklamakla da yükümlüdürler.

4. Tüm bu gerçekleri göz önüne alarak, "Atılım" yöneticileri, "provokasyon", "karanlık oyun" ve "sızdırma"yı, Info-Türk Ajansı ile CGT arasındaki açık ilişkilerde değil, böylesi "bir provokasyon" yazısının siyasal bir merkezin resmi organında yayınlanabilmiş olmasında aramalıdır. (Y-P-DG-20/5)

AKEL PARTİSİ'NİN KIBRIS TÜRKLERİYLE İLGİLİ DEĞERLENDİRMESİ

LEFKOŞA (ITA) - Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL)'in 14. Kongresi, 25-28 Mayıs 1978 tarihlerinde Lefkoşa'da yapılmıştır. Kongreye sunulan Merkez Komitesi tezlerinde, Kıbrıs Türk halkının durumu ve Kıbrıs sorununun ortaya çıkmasında Türk halkına karşı olumlu bir yaklaşım getirilememiş olmasının etkileri üzerinde özellikle durulmaktadır.

"(Makaros'a karşı) darbeden ve Türk işgalinden önce sorunun toplumlar arası görüşmelerle çözülmesinin mümkün olup olmadığı sorusuna cevap verebilmek için, o zamanki durumu tahlil ederek, toplumlararası görüşmelerin başarıyla sonuçlanmasını engelleyen gerçek nedenleri bulmak gerekir.

"Akılda tutulması gereken birinci şey, yıllardan beri her fırsatı kullanarak adayı bölmek ve bir NATO üssü haline getirmek için Amerikan emperyalizminin sürdürdüğü yıkıcı faaliyetlerdir.

"İkincisi, Yunan Cuntası tarafından halkımıza karşı oynanan iki yüzlü oyundur. Bir yandan dünya kamuoyunu yanıltmak için Kıbrıs'ın bağımsızlığından dem vururken, cunta, öte yandan cunta Enonis'çi hareketi kışkırtmış, yıkıcı ve Makaros aleyhtarı faaliyetleri finanse edip bizzat yönetmiştir.

"Üçüncü ana faktör, Türkiye'nin ve Kıbrıs Türk liderliğinin oynadığı olumsuz roldür. Bilindiği gibi, gerici Türk liderliği, İngiliz sömürgeciligi zamanından beri adanın taksimi ve Türklerle Rumların bir arada barış içinde ./.

yaşamalarının olanaksızlığı görüşünü sürdürmüştür.

"Dördüncüsü, Makarios'un 1968'de ilan ettiği bağımsızlık çizgisinin, Enosis'çilerin ve terörizmin baskısı altında Kıbrıs Rum kesimi liderliği tarafından ihlal edilmesidir.

"Beşinci faktör ise, partimizin ve diğer sol örgütlerin ısrarlı tavsiyelerine ve gayretlerine rağmen, devletin Kıbrıs Türklerine yaklaşım göstermemiş olmasıdır.

"İç cephemizin ve halkımızın anti-emperyalist mücadelesinin güçlendirilmesi yolunda en önemli adım, Kıbrıs Rumları ve Türkleri arasında dostluk ve işbirliğinin giderek yeniden kurulması yolunda pratik tedbirler alarak devletin ve halkın Kıbrıslı Türk yurttaşlarımıza yaklaşımlarıdır. Kıbrıslı Türk yurttaşlarımız bugün üçlü bir baskı ve sömürü altındadırlar. Bu baskı ve sömürü Türk işgal kuvvetlerinden, Türkiye'den getirilip adaya yerleştirilenlerden ve EOKA-B'nin kardeşi olan terörist Türk örgütü TMT'den gelmektedir. Bugün Kıbrıs Türk topluluğunun içinde bulunduğu sefil durundan sadece bazı çıkarıcı spekülörler yararlanmaktadır. Bunların dışında kalanlar acı çekmektedir; bu bakımdan Türk işgalinin sona ermesi ve barışçıl demokratik bir çözüm bulunması tüm halkın yararına olacaktır.

"Kıbrıs Türk ve Rum halkları arasında bir yakınlaşma kolay bir şey değildir. Maalesef faşistler, şovenistler ve Kıbrıs'ın düşmanları, suç işleyerek, kan dökerek, işgal ve zulümle iki topluluk arasında uçurumlar yaratmaya çalışmaktadırlar. Fakat bunlar halka ait değildir. Bu suçlar, düşmanın organları ve paralı ajanları tarafından işlenmektedir. Rum olsun Türk olsun, halklar yapılanlarla beraber değildir. Bu nedenle yaklaşım için ortak bir zemin mevcuttur. Ama zaman alacaktır. Büyük çabalar ve fedakarlıklar gerektirmektedir.

"AKEL'in 14. Kongresi kürsüsünden Kıbrıs Türk halkına ve özellikle emekçi halkına gönderdiğimiz mesaj, bir dostluk, karşılıklı anlayış ve ortak düşmana, emperyalizme ve yabancı işgaline karşı mücadelede işbirliği mesajıdır." (A-DG-29)

INFO-TÜRK AJANSI'NIN YENİ KİTABI - No.8

Marksist - Leninist Askerlik Bilimi

ORDU ÜZERİNE

Sovyet askeri bilimadamları tarafından hazırlanan bu kitap, daha önce yine ajansımız tarafından yayınlanmış bulunan "SAVAŞ ÜZERİNE" isimli yedinci kitabın devamıdır. Ordunun kökeni ve sınıfsal özü, kapitalist toplumlarda, genç ulusal devletlerde ve sosyalist devletlerde ordunun işlevleri, sosyalist ülkeler ordularının ayırdedici özellikleri, Kızıl Ordu'nun kuruluşunda esas olan sosyo-politik, örgütsel ve eğitsel ilkeler ayrıntılı olarak ortaya konulmakta, savaş ve ordu konuları bütünselleştirilmektedir.

INFO-TÜRK'ÜN DİĞER KİTAPLARI:

1. KOMÜNİZM NEDİR?
2. MARKSİZM ÜZERİNE - V.İ. Lenin
3. SAPMALAR (Maoculuk, Goşizm, Revizyonizm, "roçkizm)
4. MUSTAFA SUPHİ VE YOLDAŞLARI
5. DİRENİŞ AFİŞLERİ ALBÜMÜ
6. HAŞHAŞ TUZAGI
7. RESİMLİ LENİN (Çocuklar için)
8. AMİGO (Anti-faşist çocuk kitabı)
9. SLAV HALK MASALLARI (Çocuk kitabı)
10. ORTAK HÜKÜMET PROGRAMI (Fransız Komünist Partisi -Sos.P.)

VIETNAM'DA 4. SENDİKALAR KONGRESİ

HANOI (ITA) - Vietnam Sendikaları'nın Dördüncü Kongresi 8-11 Mayıs 1978 tarihleri arasında 800 delegenin katılmasıyla Hanoi'de yapılmıştır. Vietnam sendikaları 2,1 milyon ücretli emekçiyi temsil etmekte olup, bunlar arasında kadın emekçilerin sayısı yüzde 41'i bulmaktadır.

Kongreye çağrılı olarak başta Dünya Sendikalar Konfederasyonu olmak üzere 21 sendikal örgütün delegeleri de katılmışlardır. Sovyet sendikacılarının büyük bir delegasyonla katıldığı kongrede, çağrılı oldukları halde Çin Halk Cumhuriyeti sendikacılarının bulunmaması dikkati çekmiştir.

Kongrenin ele aldığı konuların başında şunlar gelmektedir:

Ülkenin güneyinde özel ticaretin ulusallaştırılmasının yarattığı sorunlar,

Ülkenin iki kesiminin paralarının birleştirilmesi,
Birleşik Vietnam'da kapitalist aşamadan geçmeden sosyalizmin kurulması.

Kongre, ayrıca, Vietnam işçi hareketinin ayrıntılı bir bilançosunu, Vietnam Komünist Partisi 4. Kongresi'nin aldığı kararların uygulanması sorunlarını da görüşmüştür.

Kongreyi açış konuşmasında Cumhurbaşkanı Ton Duc Thang şöyle demiştir:

"Bugün yüzlerce burda bir araya gelmiş bulunuyoruz. Oysa bir zamanlar, yabancı egemenliği altındayken, üç veya dört kişinin bir araya gelmesi halinde bizleri gizli örgütler kurmakla suçlardı..."

Halen 90 yaşında bulunan Ton Duc Thang, 1925 yılında Vietnam'da ilk gizli sendikaları kuran işçi liderlerinden biriydi.

Vietnam sendikaları ilk kongreyi 1950 yılında gizlilik koşulları altında dağlarda yapmıştı. Daha sonraki iki kongre ise 1960 ve 1974 yıllarında Hanoi'de yapılmıştı.

(DR-DG- 13/5)

YENİ YAYINLAR

Vietnam'da Yabancı Diller Yayınevi, Vietnam Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Le Duan'ın "Seğme Yazıları"nın 540 sayfalık tek cilt halinde İngilizce olarak yayınlamıştır. Eser, Le Duan'ın 1960-1975 yılları arasında Vietnam halkının sosyalizmi kurma ve Amerikan emperyalizmini ülkeden kovma mücadelesi üzerine görüşlerini yansıtmaktadır.

Diğer yeni yayınlar:

Sovyetler Birliği Bilimler Akademisi tarafından yayınlanan üç aylık "SOSYAL BİLİMLER" Dergisi, son sayısında (1978/2), son yıllarda Sovyetler Birliği'nde yayınlanan "gençliğin sorunları"yla ilgili eserlerin tam bir listesini vermiştir. Rusça olarak yayınlanan eserler şunlardır:

K.Marx-F.Engels, Gençlik Hakkında, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınevi, 1972, 464 s.

V.I.Lenin, Gençlik Hakkında, Moskova, Molodaya Gvardia, 1974, 653 s.

M.I.Kalinin, Gençlik Hakkında. Seçme Söylevler ve Yazılar, Molodaya Gvardia, Moskova, 1975, 336 s.

L.I.Brejnev, Lenin'in İzinde. Söylevler ve Yazılar, Politizdat Yayınları, Moskova, 1976, 5. Cilt, 598 s.

Tüm Birlik Leninist Genç Komünistler Ligi'nin 17. Kongresi, 23-27 Nisan, 1974, I-II ciltler, Molodaya Gvardia, 1975 (Cilt I, 416 s. Cilt II, 400s.)

Yu.N.Antruşin, Kapitalist Ülkelerde İdeolojik Mücadele ve Gençlik, Moskova, Prosveşçeniye Yayınları, 1976, 159 s.

A.N.Atsarkin, Rusya'da (1900-1917 Ekim) İşçi Sınıfı Gençliğinin Yaşam ve Mücadelesi, Moskova, Mysl Yayınları, 1976, 415 s.

Komintern, Komünist Gençlik Enternasyonalı ve Gençlik Hareketi (1919-1943), I-II. ciltler, Moskova, Politizdat Yayınları, 1977, 792 s.

(GENÇLİK ÜZERİNE DİĞER KİTAPLARIN LİSTESİ GELECEK SAYIDA VERİLECEKTİR)